

दुरात्मनः कौरव्यापसदस्य पदवी । पाञ्चालकः—न केवलं पदवी,
स एव दुरात्मा देवीकेशपाशस्पर्शपातकप्रधानहेतुरुपलब्धः ।

संफेटी रोषभाषणम् ॥ १०२ ॥

यथा तत्रैव—‘राजा—अरे रे मरुत्तनय, वृद्धस्य राज्ञः पुरतो
निन्दितमप्यात्मकर्म श्लाघसे । शृणु रे,

कृष्टा केशेषु भार्या तव तव च पशोस्तस्य राज्ञस्तयोर्वा

प्रत्यक्षं भूपतीनां मम भुवनपतेराज्ञया द्यूतदासी ।

तस्मिन्वैरानुबन्धे वद किमपकृतं तैर्हता ये नरेन्द्रा

बाह्वोर्वीर्यातिभारद्रविणगुरुमदं मामजित्वैव दर्पः ॥

भीमः—(सक्रोधम् ।) आः पाप । राजा—आः पाप ।’ इत्यादि ।

व्यवसायश्च विज्ञेयः प्रतिज्ञाहेतुसंभवः ।

यथा तत्रैव—‘भीमः—

निहताशेषकौरव्यः क्षीबो दुःशासनासृजा ।

भङ्गा दुर्योधनस्योर्वोर्भीमोऽयं शिरसान्तः ॥’

द्रवो गुरुव्यतिक्रान्तिः शोकावेगादिसंभवा ॥ १०३ ॥

यथा तत्रैव—‘युधिष्ठिरः—भगवन् कृष्णाग्रज सुभद्राभ्रातः,

ज्ञातिप्रीतिर्मनसि न कृता, क्षत्रियाणां न धर्मो,

रूढं सख्यं तदपि गणितं नानुजस्यार्जुनेन ।

नस्य पदवी उपलब्धा । मरुत्तनय-भीम । वृद्धस्य राज्ञो धृतराष्ट्रस्य ॥ प्रतिज्ञा
कार्यस्य निर्देशः, हेतुः साधननिर्देशः, तयोः संभवो मेलनम् । भङ्गा भञ्जनकर्ता ।
अत्र दुर्योधनोरुभञ्जनं कार्यं भीमत्वं साधनम् ॥ गुरोः पूज्यस्य व्यतिक्रान्तिरादर-
लङ्घनम् ॥ ज्ञातिप्रीतिरिति । बलदेवयुधिष्ठिरयोश्चन्द्रवंशभवत्वाज्ज्ञातित्वम् । धर्मो
न गणित इत्यग्रेणान्वयः । युद्धे प्रणयिनि पक्षपातो नास्तीति क्षत्रियाणां धर्मः ।

1. रोपेति । रोपग्रथितप्राक्कथमित्यर्थः ॥

2. तवेति । तव भीमस्य । तव च पशोरर्जुनस्य । तस्य राज्ञो युधिष्ठिरस्य । तयोर्न-
कुलसहदेवयोः ॥

3. वीर्येति । वीर्यस्यातिभार उद्रेक पव द्रविणं वसु तेन गुरुर्नृहान्मदो यस्य तादृशम् ।
पराक्रमातिशयशालिनमिति यावत् ॥

4. क्षीब इति । क्षीबत्वसंपादनेन असृजो मधुत्वारोपणं व्यङ्ग्यम् ॥